

Data: 28 iulie 2012

Ținta: vf. Parângul Mare, din munții Parâng, alt. 2.519 m

Participanți: 3 (Marius, Radu și Daniela), toți membri SKV, secțiunea Sibiu

Traseu: am pornit de pe Transalpina, de la alt. 2.050 m, traseu care începe de pe platoul Mohorului, continuă cu Vf. Mohor - Vf. Setea Mare - Vârful Setea Mică - Șaua Piatra Tăiată - Vf. Ieșu - vf. Gruiu - Vf. Parângul Mare, durata traseu dus-întors 10 ore și 30 de minute. Plecarea pe traseu, marcaj de creastă, bandă roșie, la 9:45, am ajuns înapoi la 20.15.

La plecare...

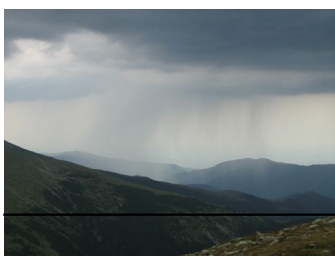

Acolo trebuia să ajungem...

Vremea: am avut emoții cu ea. La plecare senin, doar câțiva nori prietenoși care nu prevesteau nimic rău. După o oră jumătate de mers s-a înnorat și în câteva minute a început să plouă, la început mai domol, apoi a plouat mai tare pentru mai bine de 20 min. Ne-am echipat cu haine de ploaie și ne-am continuat drumul. La un moment dat ploaia a stat dar ne îngrijora ceea ce vedeam în jurul nostru. În spatele nostru cerul s-a înnorat foarte tare, nori groși, gri, amenințători, se auzeau tunete, în dreapta se vedea o perdea deasă de ploaie, semn că nu foarte departe de noi ploua zdravăn. Eu deja mă gândeam ce puteam face dacă aveam parte de fulgere, unde să ne adăpostim. Am continuat traseul spre vârful. Dintr-o dată norii s-au risipit, ca prin minune. Perdeaua de ploaie nu a venit spre noi. Nu ne venea să credem și, ca o dovadă să ne mirăm și mai mult, chiar înainte de a atinge vârful Parângul Mare am avut parte de soare, mai palid dar era acolo, numai pentru noi. Am încheiat tura fără să ne mai plouă. Chiar la întoarcere, pe la 7 seara, am făcut un popas pe Piatră Tăiată și am stat câteva minute la soarele blând de seară.

Perdeaua de ploaie

Marius, echipat de ploaie

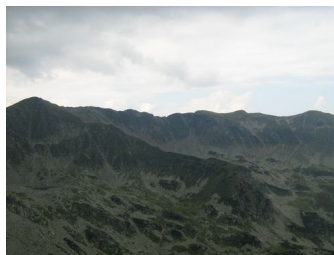

Drumul a fost neașteptat de plăcut la dus, tot urcam câte un vârf, coboram în șa, urcam din nou, mai admiram câte un lac. Multe porțiuni plane pe care puteai face chiar jogging J. Se vedea frumos creasta munților Parâng, cu vf. Cârja, vf. Stoinița, vf. Gemănarea și Parângul Mic. De pe Parângul Mare se văd cele trei lacuri: Roșiile, lacul Mândra și lacul Lung. Întoarcerea a fost cam....lungă. După 6-7 ore de mers deja încep picioarele să se simtă obosite și din ce îți dorești să ajungi mai repede, cu atât traseu îți se pare mai lung. Dar am reușit să ajungem și la mașină, moment de bucurie pentru toți.

Apropierea de vârf, la bază se vede lacul Roșiile

O parte din creasta Parângului

Totuși emoția cea mai mare rămâne momentul când ajungi pe vârf, mai ales că pe acest traseu ultima parte este un urcuș susținut care culminează chiar cu vârful cel mai înalt din munții Parâng, acoperișul Olteniei.

În sfârșit, pe vârful Parângul Mare

Pe drum ne-am întâlnit cu Oana și cățelușa Sabachka, cu care am urcat cu doi ani în urma vf. Scara. Se pare că muntele e mic, până la urmă.

Am reușit să ajungem pe al patrulea vârf peste 2.500 m din țară din proiectul propus de SKV, secțiunea Sibiu pentru anul 2012. A fost o tură reușită și o echipă pe măsură (deja m-am învățat să merg alături de oameni frumoși, dornici ca și mine să ne atingem ținta propusă, chiar dacă sunt momente când mai bombănim, asta la întoarcere). Felicitări echipei!

Ne așteaptă în august Moldoveanu și Viștea Mare.

Numai de bine,

Daniela, Radu și Marius